

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 395. Usque Ad Annum 428

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117794

§. 28. S. Euthymii Initia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66042](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66042)

Sæculum V. omnes baptizati. Neophytos quadra-
A. C. 421. ginta dies apud se retentos, ut infirme-
 ret, & in fide firmaret, tandem dimisit.
 Verum Maris, Terebonis avunculus, a
 sanctis Monachis amplius avelli noluit,
 is nuntium Mundo misit, bona, quæ pos-
 sidebat maxima, ædificando, & ampli-
 ficando Monasterio donavit, ibique, pi-
 ssumus Dei Servus, reliquos vitæ dies e-
 git. Miraculi fama magnum ægrotorum
 diversi generis numerum adduxit, om-
 nes sanitati restituti, ita ut brevi tem-
 pore Euthymii Nomen per totam Pala-
 stinam, & Provincias circumjacentes ce-
 lebraretur.

§. XXVIII.

S. Euthymii initia.

ibid. p. 6. Sanctus Euthymius Melitinæ, minoris
 Armeniæ Metropoli, natus erat, Patre
 Paulo, & Matre Denesa, tam genere,
 quam virtute præclaris. Cum dia-
 Tori consortio improles vixissent, ad Ec-
 clesiam Martyris S. Poliekti prope urbem
 egressi, multos dies in oratione consum-
 pserunt. Quadam nocte visi sibi sunt au-
 dire vocem bis acclamantis: *Euthyme-
 te.* Id est Græce: *Bono animo estote.*
*filius nascetur vobis hoc nomine, qui in
 ipsius Nativitatis tempore tota Ecclesia
 animos capiet.* Præfigitioni eventus re-
 spondit, natus est eis filius mense Augu-
 sto,

sto, Gratiano quarto Consule, nempe an-
no 377. Nomen ei, Euthymius, imposue-
runt, & anno sequente, Valente sublato,
pax Ecclesiæ reddita. Parentes Euthy-
mii filium, recens natum, Deo dicarunt,
atque, defuncto genitore, Mater trien-
nem S. Ottreo, Episcopo Melitinensi ob-
tulit. Is baptizatum, abscissis capillis,
lectorem creavit, in domo Episcopali e-
ducavit, ut filium; Matrem in Diaconis-
sam ordinavit. Puero Præceptores de-
dit Acacium, & Synodium, egregios ju-
venes, tunc Lectores, ambos post hæc
in Sede Melitinensi successores. Euthy-
mius maxime ad studium sacrarum lit-
terarum, & officii divini celebrationem
animum addixit, in omni virtutum ge-
nere seipsum excolens. Optime insti-
tutum, cum per omnes gradus functio-
num Ecclesiasticarum transisset, S. Ot-
treus Ecclesiæ Melitinensis Presbyterum
ordinavit, & vicinorum Monasteriorum
Regimen tradidit, quod ab unguiculis
propensum in hoc vitæ genus animum
ostendisset. A die Epiphaniæ usque ad
Pascha in montem desertum, ubi sequenti
tempore Monasterium, quod ab Ascen-
sione dixerunt, conditum, secedebat, &
in ea solitudine Quadragesimam transi-
gebat.

Annos natus viginti novem, scilicet
anno 406. cum Monasteriorum cura
H h h 3 oneri

Sæculum V.
A. C. 421.

Sup. XVII.
§. 37.

Sup. XVII.
§. 18.

p. 9.

p. 13.

Sæculum V. oneri esset, relicta urbe Melitina, Jero-
 A. C. 421. solymam abiit. Adorata Cruce, (*) &
 sacris locis visitatis cum solitariis illius
 Regionis consilia contulit, & ad Lauram
 deserti Pharan, sex millibus Jerosolyma
 distantem, scilicet in Cellulam extra Lau-
 ram se contulit. Nihil habenti labor
 manuum, quippe mattas texebat, victum
 dabat. Cum Theoctisto, vicino, neces-
 situdinem contraxit; ambo singulis an-
 nis in Desertum Cutila ab octava Epi-
 phaniæ usque ad Dominicam Palmarum
 secedebant. Per annos quinque Euthy-
 mius in Pharan moratus fuerat; aliquan-
 do ipse, & Theoctistus pro more Cuti-
 lam euntes, devenerunt ad torrentem
 valde profundum, & impeditissimum;
 undequaque circumspicientibus, quo in
 alteram oram pervaderent, occurrit ca-
 verna versus Septentrionem, in quam æ-
 gerrime sunt eluctati. Ubi autem illuc
 pervenerunt, credidere, hunc sibi locum
 a Deo

(*) Da unser Protestant solche Worte über-
 setzet, widerleget er ja selbst dasjenige, was er sa-
 get, daß solche abgöttische Ausdrücke nur in den
 neuern Zeiten vorkommen. Wir nennen noch heut
 zu Tage Adorationem Crucis, diejenige Verehr-
 ung, so wir am Charfreitage im öffentlichen
 Gottesdienst dem heil. Creuze erweisen. Wenn
 nun jemand sagen wollte, daß wir ein Holz an-
 beten, wär es wohl ein plummes Zumuthen.

a Deo esse paratum, manseruntque, o-
leribus obviis victitantes.

Sæculum V.
A. C. 421.

p. 16.

Quidam pastorculi vicinorum map-
palium, quæ Lazarion dicebantur, dum
caprarum greges ducunt, in duos nostros
Anachoretas inciderunt, atque rustico
metu diffugiebant, sed solitarii territos
affati, dixerunt: *Ne timeatis fratres
mei! homines sumus, vobis similes, qui ad
expianda peccata nostra hoc loco habita-
mus.* Pastoribus his, quid vidissent, re-
ferentibus, vulgatum, duos viros ibi
commorari; exinde incolæ Lazarion eis
vitæ subsidia tulerunt, & Monachi ex
Pharan, comperto, ubi essent, ad eos in-
visendos venerunt. Primi eorum Di-
scipuli fuere Marinus, & Lucas, qui dein-
de fundato Monasterio, Abbatis Theo-
dori, viri in hoc Deserto celeberrimi, Ma-
gistri extiterunt. Magnus igitur Disci-
pulorum numerus ad Euthymium con-
fluxit, sed ipse, solitudinis amans, infor-
mandi alios curam Theoctisto relinque-
bat. Primo quidem non erat animus
condendi Monasterium, sed tantum Lau-
ram Pharanensi similem. Nihilominus,
cum perpenderent, noctu neminem pos-
se ad specum, qui ipsis pro Ecclesia erat,
ob præruptos calles eniti, inferius Mo-
nasterium ædificarunt, Euthymius vero
in caverna remansit; inter alia, quæ Di-
scipulis suis tradebat documenta, ad la-

H h h 4 borem

Sæculum V. borem manuum hortabatur, dicens: //

A. C. 421.

p. 18.

lud porro ridiculum, quod sæculares dandas uxores, & liberos, ad offerendas Deo primitias, ad dandas pro facultatibus suarum ratione eleemosinas, ad tributum pendenda duro labore fatigentur, dum nostrum alienum sudorem devoramus, & nequidem panem, quem ovi nostro ingerimus, nostrum labore procuramus.

§. XXIX.

Bellum Persicum.

Socr. VI. c. 8 Christiani Persæ, persecutionem patientes, in auxilium vocarunt Romanos, rogantes, ne se extirpari permitterent. Atticus, Persarum Legatis benevole acceptis, eorum postulata desert ad Imperatorem Theodosium, aliunde Persis liberatum. Cum igitur Persarum Rex misisset, qui fugitivos repeterent, responderunt Romani, hos reddi non posse, se vero pro Religione nihil non molituri, bellumque magis placitum, quam patitur, ut Christiani perirent. Ergo bellum utrinque dicitur, geriturque; Victores Romani extitere, magna de Persis reportata victoria; felix nuntium cursores die Martis octava Idus Septembris, Eustathio, & Agricola Consulibus, scilicet sexta Sept. anno 421. Constantinopolim attulere. Tandem Persæ, multis claudibus attriti, pacem, quam prius rejectant,

Chro. Pasch.

p. 313. C. Chr.

Marc. Cod.

an. Socr.

VII. c. 20.

Chr. Marcel.